

Selvpresentasjon; Anne-May Grasaas

Personalia:

Anne-May Grasaas*

P. A. Holmsvei 25 B, 1164 OSLO

Født 24.06.1955

Skilt, (2 voksne barn, f.1982 og 1985)

* (Tidligere Stavenes. Endret etternavn desember 2008)

Utdanningssted:

2000 Det teologiske menighetsfakultetet

Hovedkarakter: 2.0

Høyere utdanning utover teologi:

1986: U-landsstudiet, Agder Distriktshøgskole

1983: Pedagogikk mellomfag, Norsk Lærerakademi, Bergen

1977: 2-årig lærerskole, Bergen

Etterutdanning, Presteforeningen:

2007/09: Pastoral lederutvikling (PLU)

2005/06: Åndelig veiledning (ÅVL)

2000/01: Pastoralklinisk utdanning, utvidet tidsramme, (PKU)

Arbeidspraksis:

Sokneprest, Trefoldighet menighet, Oslo f.o.m.1.1.2006

Menighetsprest, Trefoldighet menighet Oslo f.o.m. august 2002

Studierektor, Frikirkens teologiske høyskole, høst 2001, (vikar)

Høyskolelektor, Frikirkens teologiske høyskole aug. 2000 - aug. 2002

Menighetsarbeider, Oslo Storbymenighet (Frikirken) jan. 1997 - juli 2000

Misjonsleder, Den Evangelisk Lutherske Frikirke, aug. 1988 - des. 1996

Hjemmearbeidende med to små barn, juli 1985- juli 1988

Lærer Bjølsen barne- og ungd.skole aug. 1979 - juni 1980

Fulltidsarbeider i "Ungdom i Oppdrag", 1977-1979 og 1980-1985

Tillitsverv- engasjement:

1985 - 1991: Medlem av lederskapet i OASE-bevegelsen i Norge

1989 - 1993: Styremedlem i Norsk Misjonsråd

1994 - 1996: Styremedlem i Egedeinstitutet.

1998 - 2005: Medlem av Ressurs og Beredskapsteam for norske misjonsorganisasjoner

2005- Medlem av "Den katolsk-lutherske samtalegruppen",
(Oppnevnt av Mellomkirkelig Råd)

2002 - Medlem av representantskapet, avisen Vårt Land
(Også perioder på 1980 - og 90-tallet)

2010- Medlem av representantskapet, Institutt for Sjelesorg, Modum
2010- Varamedlem, representantskapet, Kirkens Bymisjon, Oslo
(Oppnevnt av Oslo bispedømmeråd)

Faglige arbeider som er publisert:

2007. *Bønn i livets skyggelandskap* (Fagfellevurdert)
Tidsskrift for sjelesorg 2. s. 84-102
2004. *Livsnære gudstjenester og levende fellesskap*,
St. Sunniva, Norsk Kvinnelig Teologforum, 2004
2002. *Kan sjelesorgen være åndelig veiledning?*
Tidsskrift for sjelesorg, 2. s. 77-127

Spørsmål til kandidatene:

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

Biskopen skal være en god leder internt i bispedømmet og utad i samfunnet.

Innenfor kirken gjelder det særlig ivaretagelse og tilrettelegging i arbeidsgiverlinjen til prestene, tilsynsansvaret for dem og andre vigslede stillinger, og i oppgaven med å stimulere til levende trosliv og engasjement i menighetene. Utad i samfunnet handler det blant annet om å være en stemme på vegne av kirken for grunnleggende verdier som menneskeverd, frihet, nestekjærlighet, solidaritet og rettferdighet. Denne lederoppgaven forstår jeg som åndelig, strategisk og samhandlende.

Først og fremst mener jeg biskopen er en åndelig leder. Biskopen skal formidle tillit til Guds nærvær hos alle mennesker. Gjennom ord, handling og gudstjenester skal biskopen åpne for å fortolke sammenhenger mellom menneskers erfaringer og Gud. Dette er aktuelt både i forhold til spørsmål som gjelder samfunnet og kirken som fellesskap, og i mer individrelaterte spørsmål. Det handler om å formidle troen midt i livet, og om invitasjonen til fellesskap med Gud, slik livet er. Som åndelig leder skal biskopen være forankret i dagens realitet og i kirkens egne kilder på samme tid. Biskopens tilsynsembete handler om hvordan kontinuiteten i det historiske vitnesbyrdet om Jesus Kristus kan vernes og virke frigjørende for mennesker i den konkrete virkelighet som foreligger.

Som strategisk leder mener jeg biskopen først og fremst skal bidra med visjoner og retning for kirken. Disse må være i samsvar med kirkens egenart og stå i hensiktsmessig forhold til lovpålagte oppgaver. I Borg har man utviklet et nyttig strategidokument som biskopen aktivt vil forholde seg til. I eget virke og som medlem av bispedømmerådet skal biskopen bidra til å sette opp realistiske mål, utvikle profil, stake ut kurs, tilrettelegge strukturer, finne naturlige samarbeidspartnere og gjøre prioriteringer som stimulerer den valgte retning. Dette innebærer også stadig arbeid med ressursgrunnlag og ressursbruk, slik at medarbeiderne får rimelige og forutsigbare arbeidsforhold. Biskopens strategiske ledelse bør utøves i nært samarbeid med stiftsdirektør og stab og justeres i kontinuerlig vekselvirkning med kirkens praktiske hverdag.

Som samhandlende leder ville jeg som biskop uttrykke at verken den åndelige eller den strategiske ledelse kan utøves som solospill. Kirkens karakter er ikke primært en hierarkisk institusjon eller en sammenslutning av individer som har funnet samme tro, men et fellesskap. I dette fellesskap har biskopen sin tilhørighet. I nært samarbeid med prostene, bispekollegiet, kirkens øvrige ledelse og aktuelle samarbeidsinstanser mener jeg biskopen bør utøve lederskapet.

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag og i tiden framover slik du ser det?

Kirkens hovedutfordring er å ta naturlig plass som betydningsfull aktør i samfunnet.

Kirken har måttet bruke mye tid på egen ressursknapphet, samlivsetiske debatter og reformarbeid de senere år. Dette er nødvendige strategiske prosesser, men har gått på bekostning av kirkens rolle som troverdig formidler av håp og framtidstro og som kritisk røst mot urettferdighet, miljødeleggelse og krenkelse av menneskeverdet. Det har også gått på bekostning av kirkens deltakelse som tydelig og respektfull samtalepartner i et flerstemmig religiøst og kulturelt offentlig rom.

I denne sammenheng blir det i tiden framover en utfordring for kirken å bevisstgjøre sin identitet som kirke. Den kan sammenliknes med en seilskute. Et fartøy må ha tyngdepunktet tilstrekkelig lavt for ikke å velte. Spesielt viktig er dette for seilskuter med høy rigg og stor seilføring. Skal kirkens kjøll være dyp og tung nok i tiden som kommer, må både teologisk fordypning og fornyelse av kristen spiritualitet prioriteres. Blant annet gjennom fornyelse av gudstjenestene, videre satsing på trosopplæring og diakonal innsats, kan kirken framstå som en troverdig og aktuell folkekirke også når relasjonen til staten endres.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Som åndelig leder vil jeg legge vekt på å ta den mangfoldige og til tider vanskelige virkeligheten på alvor.

Både når det gjelder menneskers personlige liv og i samfunnet vil jeg snakke så sant som mulig om at det kristne budskap ikke handler om fravær av lidelse og motgang, men om nærvær i lidelsen. Samtidig vil jeg holde fram håpet om at mørket ikke skal få siste ordet. Dette ikke bare som indre, åndelig trøst, men som inspirasjon til å kjempe for det gode og arbeide aktivt for endring av strukturer som hemmer og undertrykker menneskets verdighet.

Det åndelige lederskapet utøves på flere arenaer. Særlig vil jeg bruke muligheten i gudstjenester og prekener. Ut fra biskopens tilsynsansvar ønsker jeg å følge opp vektleggingen av gode rammer for utvikling av medarbeidernes trosliv og tillit til Gud, og bidra til rom for teologisk refleksjon og studium. Jeg vil også stimulere lokalmenighetene til å utvikle gudstjenester og samlinger der folkekirkens medlemmer kan kjenne seg igjen, finne tilhørighet og mulighet til fordypning i troen. Særlig ønsker jeg at mennesker i kirkens og samfunnets randsone skal møte anerkjennelse, oppreisning og anledninger til deltakelse i kirkens liv.

Også utad i samfunnet ønsker jeg å stimulere samspillet mellom spiritualitet og sosial rettferdighet. Jeg vil holde fram at den verdighet Jesus fra Nasaret ga marginaliserte og utstøtte mennesker er den samme verdighet kirken skal engasjere seg for når mennesker

krenkes og holdes nede i vår tid. Den kristne tro handler om hele livet; både den menneskelige og åndelige dimensjon. Jeg ønsker derfor at kirken skal fremme livsmot og livsutfoldelse i hele befolkningen. Ut fra kirkens egenart vil jeg bidra til at budskapet om Jesus Kristus forkynnes for døpte og udøpte i håp om at flere mennesker skal kunne få del i en levende og frigjørende tro på Ham. Samtidig vil jeg bidra til respektfull dialog med mennesker som har en annen tro eller livsoppfatning.

For å kunne framstå troverdig som åndelig leder, er det en forutsetning at biskopen selv legger vekt på å lytte etter Guds stemme gjennom refleksjon over hverdagens erfaringer, menneskers innspill og samfunnets utfordringer, i stillhet, bønn, bibellesning og teologisk studium. Ved å vektlegge dette i eget liv og stimulere til det samme blant medarbeidere, kan det utvikles liturgi, forkynnelse, undervisning og diakonale tiltak som knytter an til menneskers erfaringer og lengsler.

4. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Borg?

Mitt særlige bidrag til bispetjenesten i Borg vil være knyttet til følgende egenskaper og erfaringer:

- *Samlende leder og brobygger* innad og utad, også i vanskelige meningsbrytninger. Jeg oppfatter meg som en god samtalepartner med vilje til å respektere og forstå, men også med trygghet til å utfordre fra eget ståsted.
- Lang erfaring fra *helhetlig strategisk ledelse*, både i internasjonalt misjonsarbeid og i Trefoldighet menighet i Oslo. I Trefoldighet er bevisst profil utviklet med økt gudstjenestedeltakelse og aktivt diakonalt samarbeid med kommunen/bydelen som resultat. Jeg legger vekt på at involverte i en utviklingsprosess skal kunne leve godt i spenningen mellom visjon og virkelighet. Noen ganger må farten senkes for at kvaliteten skal bli god på sikt.
- *Involverende lederstil* med vilje og evne til å arbeide i team og nyttiggjøre intern og ekstern faglig kompetanse.
- *Kirkelig og organisasjonsmessig bakgrunn* som har tilknytningspunkt til menighets- og foreningskultur innenfor Borg bispedømme og kan bidra til forståelse og kommunikasjon.
- *Personlig livserfaring og troshistorie som er integrert i teologisk refleksjon* på en måte som kan romme og ha blick for mange ulike livserfaringer. Dette anser jeg som en ressurs som leder i møte med medarbeidere og andre, i forkynnelse og i ulike sosial- og individuelle overveielser.